

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Cur Angelus ille non consensit, vt Ioannes sibi ad pedes accideret. Et dixit mihi: Vide, ne feceris, conseruus tuus sum, & fratrum tuorum. Sectio III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

Cur Angelus ille non consensit, vt Ioannes sibi ad pedes accideret,

Et dixit mihi: Vide, ne feceris, conseruus tuus sum, & fratrum tuorum.

SECTIO III.

CVm Ioanes ad eius Angeli, qui secum loquebatur, pedes prouolueretur, vt cum adoraret, non se tanto honore dignatus est Angelus, sed dixit: Vide, ne feceris, conseruus tuus sum, & fratrum tuorum habentium testimonium Iesu: Deum adora. Et quidem si Ioannes Diuinos ei honores tribuere decreuisset, meritò eum Angelus repulisset. Quæ fuit sententia D. August. q. 61. in Gen. & li. 20. contra Faustū Manichæum c. 25. vbi ait hunc Angelum tanto eum splendore apparuisse, vt Christus ipse existimari poterit à Ioanne. Quæ sententia non displicet D. Thomæ secunda secundæ, quæst. 84. art. 1. ad primum. Verùm cum longè probabilius sit Ioannem nullam falsam existimationem habuisse circa hunc Angelum, nec illi voluisse tribuere adorationem lætitiæ, sed venerationem, quæ in Angelum beatum caderet, eo vti maxime, quòd semel hoc capite admonitus iterum idem facere aggressus fuerit cap. 22. itaque fuisse repulsum ab Angelo, non quòd in eo male ageret, sed ex quadam Angeli vrbanitate, & reuerètia: meritò aliquis querat, cur tam grauitè Angelus eam venerationem recusauerit, Vide, inquit, ne feceris, conseruus tuus sum: Deum adora. Augeturque dubitatio ex eo, quòd in veteri testamento legimus Angelos istiusmodi venerationem non inuitos excepisse, veluti Iosue 5. vbi dicitur Iosue Angelum adorasse.

Prima ratio, quam tradunt D. Ambr. Rup. Richard. de S. Viçt. Beda, Ansbert. Pann. Haymo, & Hugo Card. ea est ob mysterij incarnationis reuerentiam Angelum eiusmodi adorationem repulisse. Redemptio, inquit Ambr. sanguinis Christi hoc fidelibus contulit, vt filij Dei, sociique Angelorum efficerentur: ideoque perimescit Angelus adorari ab homine, qui super se adorabat hominem Deum, quapropter conseruum se Ioannes caterorū unque fidelium vocat. Hæc ille. Eandem rationem affert D. Greg. hom. 8. in Euangelia. Prius, inquit, quam Redemptor noster nasceretur per carnem, discordia cum Angelis habuimus, quorum claritate, atque munditia per prima culpa meritum, per quorundiana delicta longe distabant. Quia enim peccando extranei eramus a Deo, extraneos nos a suo consortio deputabant Angeli ciues Dei. Sed quia nos cognouimus Regem nostrum, recognouerunt nos Angeli ciues suos. Quia enim cæli Rex terram nostram carnè assumpsit, infirmitatem nostram illa iam Angelica celsitudo non despicit. Ad pacem nostram Angeli redeunt: intentanem prioris discordia postponunt: et quos prius infirmos, ab electis que despexerat, iam socios venerantur. Hinc est enim, quòd Loth, & Iosue Angelos adorant: hoc tamen adorare prohibentur. Ioannes verò in Apocalypsi sua adorare Angelum voluit: sed tamen idem hunc Angelus, ne se debeat adorare, compescuit dicens. Vide, ne feceris, conseruus tuus sum, & fratrum tuorum. Quid est, quòd ante Redemptoris aduentum Angeli ab hominibus adorantur, & tacent, postmodum verò adorari refugunt: nisi quòd naturam nostram, quam prius despexerant, postquam hanc super se assumptam conspiciunt prostratam sibi videre perimescunt: nec iam sub se velut infirmam contemnere ausi sunt, quam super se videlicet in cæli Rege venerantur: nec habere dedignantur hominem iucium, qui super se adorant hominè Deum? Curemuse, go fratres Charissimi, ne qua nos immunditia polluat, qui in æterna præsentia & Deiciet, & Angelis eius aequales sumus. Hactenus ex Greg. Itaque ante Incarnationem exicipiebant Angeli non inuiti hominum adorationes: at post Incarnationis mysterium non amplius passus est Angelus se ab homine adorari, quòd per assumptionem humana natura longè Angelicam superauit.

Voluisse adorare ut Deo creditur. D. August. & D. Tho. oppositum probabilius. Cur ita grauer Angelus recusauerit. Iosue 5.

Prima ratio, ob reuerentiã incarnationis. Incarnatio D. Ambr. Rupertus. Rich. Viçt. Beda. Ansbertus. Pannon. Haymo. Hugo Card. D. Gregor. Inter homines, & Angelos discordia, & concordia. Loth, & Iosue non tamen Ioanni permissum. Causa immunditia.

III. Secunda ex virginitate. Petr. Dam. Secunda ratio depromi potest ex virginitate, in qua Angelus iste Ioannem nō hominem, sed Angelum multo se nobiliorem agnoscebat, quā maxima est virginitatis prerogativa: quippe quā hominem faciat superiorem Angelis, quā de re multa diximus cap. 14. Hanc rationem reddit Petrus Dam. ferm. 1. de excellentia B. Ioannis Euang. *Refugit, inquit, obsequium ab illo suscipere, quem nouerat apud communem iudicem locū gratiā familiariter obtinere. Nō uult adorare eum, quē de cernebat aqualem fratrem recognouit, socium iudicant, subiectionis obedientiam nō accepit. Quamuis enim in omnibus sanctus semper sit Angelica munditiā contubernalis, & cognata uirginitas: beatus tamen Ioannes tanto reliquos uirgines superat, quānto uirginitati Mariæ per sedulitatem ac perpetuā custodiē meritum appropinquat: a qua sola uidelicet proceditur: quia uirginalis fecunditas, quæ est in Mariā, nullius est omnino meritis comparanda. Sed sicut ueneranda matris Domini uirginitas beati Ioannis uirginitatem excedit: sic ipse pro glorioso eius contubernio ceteros à mundi primordiis uirgines antecellit.*

III. Tertia ex sacerdotio. Malach. 2. 7. Sacerdos Angelus. Tertia ratio lumitur ex sacerdotio: cum enim Ioannes Sacerdos, & Pontifex esset legis gratiā potestatem habens duplicem altissimam, uidelicet remittendi peccata, & confectandi corpus Christi: quā ob causam omnibus Angelis etiā supremis longē prestabat: meritō iste Angelus cum sibi ad pedes accideret ferre nō potuit eo potissimum, quōd etiam Sacerdos Angelus appellatur, Malach. 2. *Labia sacerdotis custodient scientiam, & legem requirent ex ore eius: quia Angelus Domini exercituum est. Quare merito nō passus est Angelus se à Ioanne utpote Sacerdote legis gratiā adorari, quia eum tanquam alterum Angelum multo se nobiliorem esse propter sacerdotale munus intellexit.*

V. Triplex hæc ratio non literalis. Recte quidem, & ingeniosè hæc omnia dicuntur: sed tamen ad cōtextum minus accommodatè. Itaque nullam superiorum expositionum literalem, germanamque esse arbitramur, idque meo iudicio euidenter demonstratur ex ipsismet uerbis Angeli. *Vide, inquit, ne feceris, conseruus tuus sum, & fratrum tuorum habentium testimonium Iesu: Deum adora: testimonium enim Iesu est spiritus prophetiæ. Ex quibus manifestè euincitur Angelum nō spectare ad Incarnationis mysterium, neque ad uirginitatis prerogatiuam, neque ad sacerdotium, sed tantum ad spiritum prophetiæ: siquidem per habentes testimonium Iesu intellexit habentes spiritum prophetiæ: ut ipse statim fuit interpretatus: Testimonium enim, inquit, Iesu est spiritus prophetiæ. Probatūque idem luculentius ex capite ultimo, ubi cum iterum Ioannes ad pedes eiusdem Angeli accideret, respondit Angelus: *Vide, ne feceris, conseruus enim tuus sum, & fratrum tuorum Prophetarum, & eorum, qui seruant uerba libri huius: Deum adora. Quare germana ratio, cur Angelus passus non est Ioannē prouolutum ad suos prouolutum pedes iacere, ea fuit: quoniam reueritus est in Ioannē spiritū prophetiæ: fratres uerō Ioannis appellat, uel ueteres Prophetas, uel alios Ioannis æquales, qui Christum annuntiabant, & spiritum quoque habebant prophetiæ. Adde habuisse Angelum etiam rationem laborum, & persecutiōnū, quas Ioannes, & ceteri eius temporis Prophetæ ob testimonium, quod redderant de Iesu, patiebantur: ut etiam propterea nō sustinuerit uidere ad suos pedes prouolutum eum Apostolum, cui tantum honoris à Deo concessum fuerat, ut pro Christo Domino, ac Principe suo pateretur. Quod ad laborum, qui pro Christo tolerantur, magnitudinem amplificandam maxime pertinet.**

Cur